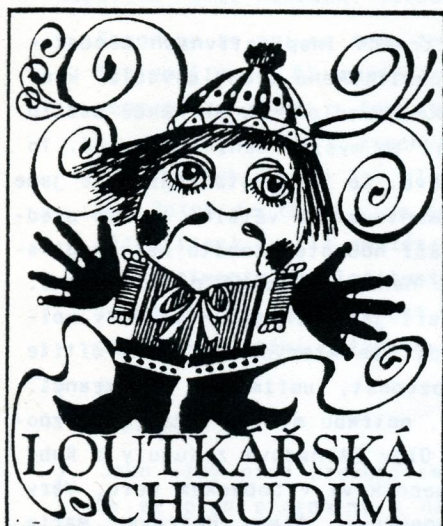

40. LOUTKÁŘSKÁ CHRUDIM

ZPRAVODAJ

CHRUDIM 4. - 10. ČERVENCE 1991

8. července 1991

NÁRODNÍ PŘEHLÍDKA AMATÉRSKÉHO LOUTKÁŘSTVÍ

Olomoucký region

Loutkáři olomouckého regionu se v nastálém organizačním vákuu domluvili na nejschůdnějším řešení: Dali vědět všem, o kterých věděli, chtějí-li svá představení navzájem předvést. Někteří nabídku akceptovali (soubor FKUFRO Olomouc, SIGMÁČEK Lutín, prostějovský soubor STAROST - ten své představení zahrál při přehlídce dětského divadla). Některé soubory se vyjádřily, že mají problémy se základním provozem a na přehlídku nereflektovaly. Soubor ze Vsetína poslal své představení na videokazetu. Pracovníci bývalého poradního sboru pro loutkářství při zrušení OKS inscenace posoudili a poslali návrh na postup.

Máme dojem, že i výhledově bychom mohli v rámci domluvy zajistit zhlédnutí a posouzení představení v regionu Olomouc, okres Prostějov, Vsetín a dalších okresů v rámci potřeby.

Hana Dvorská

A CO JINDE

V souvislosti se zánikem krajských kulturních středisek bylo zrušeno i Krajské kulturní středisko v Brně. Jeho další činnost měla zčásti zajišťovat organizace Educo při Moravském muzeu v Brně. Letos v dubnu, kdy byly uzavírány výsledky konkursu na LCH se však už, podle informací z Educa, loutkovým divadlem pro oblast bývalého Jiho-moravského kraje nikdo nezabýval a nezabývá. Proto bylo nutné zajišťovat pro každou přihlášenou inscenaci individuální reference, obdobně jako v kraji Jihočeském a části severní Moravy.

Také bývalé Středočeské krajské kulturní středisko bylo zrušeno bez náhrady a bez převedení

financí původně na jeho činnost určených. Předběžně se jednalo o možnosti přiřazení středočeských souborů do kompetence Regionálního střediska ZUČ, LU při Městské knihovně v Praze. Bohužel však v tomto směru k žádným pozitivním výsledkům nedošlo.

V severních Čechách se uskutečnila regulérní "krajská" přehlídka v Lounech, z níž byl na LCH nominován jablonecký soubor. Bohužel, již koncem dubna byl Albis (nástupce severočeského KKS) bez náhrady zrušen. Osud péče o amatérské loutkářství v severních Čechách je proto v této chvíli rovněž ve hvězdách.

V těchto bídných podmínkách se kromě vlastní iniciativy amatérských loutkářů v jednotlivých oblastech rýsuje jediné možnost užší spolupráce přímo s Artamou, která je v mezích možností ochotná se postarat o nejzákladnější potřeby amatérských loutkářů ve vztahu k celonárodnímu loutkářskému hnutí. K tomu ovšem potřebuje, aby amatéři sami aktivně vyhledávali spojení s ní, informovali ji o svých inscenacích a dalších akcích.

("Zpověď" Luďka Richtra zapsala ex)

Ptáme se souborů

1. Myslíte si, že má smysl věnovat se v dnešní době amatérskému loutkovému divadlu a proč?
2. Co byste chtěli, abychom se vás zeptali? (A hned si, prosím, odpovězte.)
3. a) pro soubory hrající v posledních pěti letech na Chrudimi poprvé: Můžete se nám blíže představit?
b) pro soubory jiné: Jak jste na tom právě teď?

DĚTSKÉ DIVADELNÍ LÉTŮ PRACHATICE

14. - 21.6.'91

Jubilejní 20. národní přehlídku dětského divadla hostilo letos stejně jako v minulém roce jihočeské městečko Prachatice.

Dětské divadlo je na tom stejně jako všechny ostatní oblasti kultury, zejména amatérské. S rozpadem sítě kulturních středisek se prakticky rozpadla i možnost organizace postupových kol, přehlídek a dílen, které v tomto oboru fungovaly. Osobně jsem přesvědčen, že dětské divadlo má proti jiným kulturním aktivitám něco navíc, aktivní podíl dětí, specifickou metodu výchovy a vŕuky dítěte, metodu hravosti a názornosti. Díky této kvalitě dětské divadlo výrazně přechází z šuplíku "kultura" do šuplíku "školství" - a kdyby jenom tam... Proto se cítím do jisté míry ošizen a podveden, zavzpomínám-li na předvolební zaklínadla typu "... kdo investuje do školství a do práce s mládeží - investuje do budoucnosti a toho jsme si vědomi ...". Ze strany "zodpovědných ministerstev" registruji spíš v nejlepším případě nezájem, ne-li přímo vědomou likvidaci toho dobrého, co v poslední době bylo vytvořeno. Ostatně vzorovým příkladem pro mé tvrzení může být tragikomická tahanice o základní umělecké školy (budete dávat svému dítěti 250 - 400 Kčs školného za měsíc? A to je jedna z mírnějších verzí...) Nemá smysl zde vyjmenovávat, na co všechno v našem státě JSOU peníze a na co všechno byly slibovány a NEJSOU. Můj osobní názor je, že je to záměrné, a je mi z toho velmi smutno...

Dětské divadlo a dramatická výchova se nashťstí o sebe dokázaly postarat dílem samy (STD), dílem zásluhou organizace ARTAMA a dílem díky nadšeným jednotlivcům, kteří zaplatbůh ještě pořád jsou. O Sdružení pro tvořivou dramaturgii toho bylo řečeno a napsáno hodně. Myslím, že tato organizace je natolik životaschopná, že nepotřebuje, aby byla dále vzdvihována. Především zásluhou STD a jeho regionálních sekcí se podařilo zmapovat dětské divadlo v celé České republice, díky zbytkům kulturních středisek a domů dětí se podařilo udělat i několik přehlídek.

A tak se do Prachatic sjelo opět množství seminaristů, lektorů, vedoucích a hlavně dětí, pro které by to měl být především svátek. Všeho bylo dokonce více než vloni a nadšení, se kterým děti hrály, určitě bylo nejlepší odměnou organizátorům, kteří "jeli na doraz".

O průběhu ani faktografii se nechci rozepisovat. Myslím, že nejvýstižnější bude, ocitují-li stručný, jasný a všeříkající závěrečný proslov

předsedkyně poroty (lektorského sboru), Jiřiny Lhotské:

"Viděli jsme čtrnáct inspirativních představení zvláštního specifického druhu divadla, kterému říkáme "dětské divadlo". Že se někde dařilo hůře a někde lépe, to myslím není podstatné. To už tak v životě bývá. Co je podstatnější, že jsme měli možnost dokumentovat na většině těchto představení, že nejvyšší hodnotou tohoto našeho divadelního usilování není tak úplně divadlo samo, ale hlavně ti, kteří je naplňují. Myslím ty velké i ty malé. Lidi, ze kterých na dálku cítíte vstřícnost, přirozenost, upřímnost, toleranci, schopnost empatie, potřebu myslet a tvořit. Vzpomeňte si na děti Olgy Strnadové z Kubuly a Kubu Kubikuly, Emy Zámečnickové v Sobeckém obru, Věry Dřevíkové v Kocourovi, Aleny Petrové, Marie Bolkové, Evy Kaderkové, Dany Jandové, abych jmenovala alespoň ty nejmarkantnější případy. A samozřejmě na Mirka Slavíka, který se svým "společenským" je samostatnou kategorií. V této souvislosti nelze opomenout ani přínos vedoucího a jeho souboru, který letos fungoval v rámci cyklu nočních překvapení - myslím Pepy Brůčka.

Moje povídání o tom, co nám tento týden přinesl, by nemohlo být samozřejmě úplně bez vzpomenu-tí na to, co si seminaristé povezu domů ze seminářů J. Vobrubové, Š. Štembergové, J. Procházkové, K. a J. Bláhových, H. Budínské, dr. S. Hermochové, dr. I. Sedláčka a Z. Joskové. Teď už je na nich, jak s tím naloží.

Příliv učitelů a studentů do seminářů přinesl i víru v to, že jednou bude i naše školství o něčem jiném. Že i škola bude společenským, které bude založeno na partnerství, toleranci, vstřícnosti, tvořivosti a schopnosti dialogu. A kde se najde třeba i příležitost pro to, aby se děti ve hře mohly zažít, jak se peče rohlík, aniž by musely látku šprtát. Ne nadarmo nám člověk, kterému s oblibou říkáme učitel národů (a sami jsme se od něj mnoho poučit nedali) zanechal tento citát: "Řekni mi to - já to zapomenu. Ukaž mi to - budu si to pamatovat. nech mě to prožít - já si to osvojím". A abych nezapomněla, poslední dva dny mi přinesly další poznání: že jsou dvorky, kde může vedle sebe docela spokojeně poskakovat český a slovenský vrabec a vlaštovka, aniž bychom měli pocit, že nejsou vyřešené kompetence, a že i neprofesionální divadlo může přinést hluboký zážitek.

A jestli má někdo pocit, že na moji otázku - zda toho tady prožil a viděl hodně - nemá dostatečnou odpověď, s tím se těším na shledanou v příštích Prachaticích."

Co dodat? I já se moc těším. Jestli budou...

Mirek Slavík

DNES

pondělí

8. 7. 1991

- 8.30 - 12.30 semináře - ZŠ Školní náměstí (Růžovka)
- 10.00 LS Fkufu, Olomouc
NIC JENOM PRO TEBE
- divadélko Mír
- 10.00 Puppentheater Götzis, Rakousko
RUMPELSTILZCHEN
- ZŠ Husova
- 14.00 LS Fkufu, Olomouc
NIC JENOM PRO TEBE
- divadélko Mír
(představení pro seminaristy)
- 14.00 Puppentheater Götzis, Rakousko
RUMPELSTILZCHEN
- ZŠ Husova
- 16.00 Čmukaři, Modřišice
LÁRK ÍČÍČOK
- divadélko Mír
- 16.00 Strípek, Plzeň
O ULADINOVÍ A KRÁSNÉ OMNĚ
- Divadlo Karla Pippicha
(představení i pro seminaristy)
- 16.00 LS Strigy, Bratislava
ROZPÁRAVKA
- ZŠ Husova
- 18.00 LS C Svitavy
TRAKAŘ ANEB VELKÉ VYNÁLEZY
- ZŠ Husova
- 18.00 Čmukaři, Modřišice
LÁRK ÍČÍČOK
- divadélko Mír
(představení pro seminaristy)
- 20.00 LS C Svitavy
TRAKAŘ ANEB VELKÉ VYNÁLEZY
- ZŠ Husova
(představení pro seminaristy)
- 22.00 Pannalal's Puppets, Švýcarsko
bratři Grimmové: Sedm havranů
- ZŠ Husova
(mimořádné představení)

ZÍTRA

úterý

9. 7. 1991

- 8.30 - 12.30 semináře - ZŠ Školní náměstí (Růžovka)
- 10.00 Puppentheater Götzis, Rakousko
RUMPELSTILZCHEN
- ZŠ Husova
- 10.00 Čmukaři, Modřišice
a LÁRK ÍČÍČOK
14.00 - divadélko Mír
- 14.00 Puppentheater Götzis, Rakousko
RUMPELSTILZCHEN
- ZŠ Husova
(představení pro seminaristy)
- 15.00 Veřejné hodnocení představení
- jídelna SZŠ
- 16.00 Fkufu, Olomouc
NIC JENOM PRO TEBE
- divadélko Mír
- 16.00 Studio Na Hromadě, České Budějovice
NIKDY NEKONČÍCÍ CESTA
- Divadlo Karla Pippicha

18.00 Fkufu, Olomouc
NIC JENOM PRO TEBE
- divadélko Mír

18.00 LS C Svitavy
a TRAKAŘ ANEB VELKÉ VYNÁLEZY
20.00 - ZŠ Husova

20.00 Studio Na Hromadě, České Budějovice
NIKDY NEKONČÍCÍ CESTA
- Divadlo Karla Pippicha

21.00 Slavnostní zakončení přehlídky
- Divadlo Karla Pippicha

Ptáme se souborů

1. Myslíte si, že má smysl věnovat se v dnešní době amatérskému loutkovému divadlu a proč?
2. Co byste chtěli, abychom se vás zeptali? (A hned si, prosím, odpovězte.)
3. a) pro soubory hrající v posledních pěti letech na Chrudimi poprvé: Můžete se nám blíže představit?
b) pro soubory jiné: Jak jste na tom právě teď?

Odpovídají členky LS Strigy, Bratislava :

1. Myslíme si, že to má smysl. Člověk od začátku lidských dějin byl bytostí velmi hravou. Jeho hraní bylo přirozenou potřebou. A tato potřeba - ta hravost v člověku zůstane do té doby, dokud bude existovat amatérské loutkářství. V poslední době si všímáme jedné věci. Jezdíme hodně hrát po školkách a školách a žasli byste, kolik souborů a za tučné honoráře takhle jezdí vystupovat. A když se potom pořádá nějaká přehlídka - nikdo se nepřihlásí. Je už dneska těžké rozeznat, kdo je amatér a kdo profesionál, dá se ale lépe rozeznat, proč který soubor hraje - jestli pro peníze, nebo pro radost, pro děti.
2. -
3. Náš soubor vznikl před čtyřmi roky. V našich řadách jsou učitelky MŠ a ZŠ, takže máme vztah k dětem a tím pádem i k loutkám, protože jedno s druhým souvisí. Všechno to vlastně začalo na jednom semináři, který trval tři dny a my jsme tam měly za úkol během tří dnů vybrat si text, vyrobit si k němu loutky a tak nějak rozpracovat inscenaci. Zaujalo nás to tak, že jsme se začaly scházet na jedné Mateřské škole a začaly jsme hrát. Začaly jsme jezdit po mateřských školách a školách základních a hrály jsme pro děti. Rozpáravka je naše čtvrtá hra. Soubor samozřejmě zaznamenal změny - jedna členka šla na mateřskou, některé se vdaly někam dál, přišly nějaké nové členky a trochu jsme se zredukovaly, z původních dvanácti na dnešních osm.

Na Chrudimi jsme poprvé, i když členky našeho souboru tu už vícekrát byly jako pozorovatelky, divačky. Ještě k tomu současnému vývoji: velmi se nám zdá, že s nástupem demokracie se mění - jakoby se jim do ničeho nechtělo. Loutkářské soubory vymírají. My samy o sobě říkáme, že jsme - jak se česky povídá "blbě". Nikdy jsme z toho nic neměly, jen ten hezký pocit, že děláme divadlo pro děti. Všechno jsme vdané a není to jen tak nechat všechno doma a scházet se na zkouškách, jezdit na vystoupení. Už jsme dokonce dvakrát uvažovaly o tom, že se rozejdeme, že už je toho na nás moc; navíc člověk málokdy ucítí bytí jen nepatrné ocenění, pohlazení za to co dělá. Někdy uděláme něco nového, máme z toho radost a pak přijedeme na festival a porota nebo někdo nás setře, úplně nás odradí. To si potom vždycky říkáme: "a dost, ženy, končíme" - ale potom si zase řekneme "ale co, děláme to pro děti a na přehlídce nás už nikdo neuvidí." Nás mají rády děti - když přijedeme do mateřské školy, nebo do základní, vidíme rozjasněná očka, nám se tam strašně dobře hraje, protože my nejsme jaksi "stavěné" na dospělé publikum, my děláme divadlo hlavně pro děti. No ... a potom se vždycky dáme přemluvit a jedeme na přehlídku ...A dokonce do Chrudimi...

Rozhovor zapsal a se Strigami z Bratislavy
rozmlouval

Mirek Slavík

INFORMAČNÍ SERVIS

Zájemci o mimořádné představení švýcarského souboru, o inscenaci pohádky bratří Grimmů Sedm havranů, která bude uvedena dnes ve 22.00 hodin v ZŠ Husova, si mohou zakoupit vstupenky v předprodeji v divadle.

Detektivní pouť včerejším číslem Zpravodaje navazuje poměrně organicky na to, co se nám povedlo "zplichtit" předtím: Kdyby někdo hledal pokračování Zprávy o stavu loutkového divadelnictví ve východočeském regionu z první stránky, najde je na straně poslední. Článek o Inspiraci 1991 (strana 2) pak pokračuje na předposlední straně.

Mr. Murphy k tomu i tentokrát mlčí.

Ve Štěpánkově ulici - to je ta ulice, kde sídlí hospoda U Korečků a cukrárna Labužník - sídlí Galerie AM. Denně od 10 do 12 a od 13 do 18 hodin zde můžete navštívit prodejní výstavu loutek, masek, obrazů a hraček Jiřího Šimka, Ivana a Jany Baborákových a žáků 1. ročníku Soukromé školy uměleckého designu (vedoucí ateliéru Kateřina Ebelová).

Do 31. srpna 1991 je otevřena v kulturním středisku SAL SČDO v Krymské ulici v Praze 10. výstava loutek pražských členských souborů SAL SČDO - souborů Zvoneček, Kováček, Jiskra, Pimprle. Otevřeno je od pondělka do pátku vždy od 14 do 18 hodin, v sobotu a neděli pak od 10 do 18 hodin.

Puppentheater Götzis

je malý amatérský soubor z městečka na hranicích Rakouska se Švýcarskem a Lichtenštejnskem. Od města má k dispozici malou scénu, kterou si sám upravil jako loutkové divadlo a několikrát měsíčně v něm hraje, vesměs pro děti.

Inscenace Rumpelstilzchen je necelý rok stará. Pro soubor je co do scénografického prostoru i žánru pokusem o něco nového.

Předlohou je lidová pohádka Rumpelstilzchen ze sbírky bratří Grimmů. (U nás bývá překládána jako Dupynozka či Pištivrátek, ve volném přepracování J. Wericha Rumpelcimprcampr.)

Stručný děj: Mlynář se chlubí královi, že jeho dcera dovede proměnit slámu na zlato. Je-li tomu tak, král by ji chtěl za ženu - bere ji tedy sebou na zámek a chce na ní, aby do rána proměnu uskutečnila, jinak zemře. Dívka osamí, pláče, ale vtom se objeví skřítek a nabízí pomoc - za dívčin náhrdelník. Druhý den se opakuje totéž s tím, že cenou je prstýnek. Třetí den však dívka už nemá co dát, a tak na skřítkovo naléhání přikývne, že mu dá své dítě - až je bude mít. I třetí proměna se podaří a je tu svatba. Když se však narodí dítě, skřítek žádá svou odměnu. Dívka je nešťastná a skřet, který nesnáší pláč, si z ní ztropí žert. Nechá jí dítě, když do tří dnů uhodne, kdo je - jaké je jeho jméno. Královna neuspěje poprvé, neuspěje ani podruhé, jde o vše, a tak se rozhodne hledat sama a dojít třeba až na konec světa. Skřet už radostně tančí nad svým triumfem, nad tím, že nikdo neví, že se jmenuje Rumpelstilzchen. Dívka však jeho píseň zaslechla, a tak skřet prohrává a ve vzteku zničí sám sebe. Dítě je zachráněno, dívka, teď už královna, svobodná.

- 1r -

*Na návštěvě ve
výtvarném
divadle*

Některých objektů, které vznikly v seminární třídě D jsem si všiml už při cestách městem. Budí zájem nejen loutkářů, ale i místních měšťanů. Individuální vklad jednotlivých účastníků semináře je zřejmý i při vstupu do třídy, kde ze smetiště vyrůstají sochy a objekty, které činí prostor zabydleným a lidským. Na to všechno hledí poněkud zasmušilým pohledem absurdní dramatik, kterého nám revoluce zarámovala a pověsila na zeď vedle školní tabule.

Chvilí si povídáme o včerejší noční diskusi a o hrdinství těch, co vytrvali až do konce. Potom pegas se dvěma dívkami vyrazí někam do města.

Ještě se čeká, zda by nedorazil někdo další. Pak vedoucí předloží seminaristům svoji koncepci, jak by mohl vypadat jejich podíl na odpolední pouti. Seminaristé po chvíli korporativního mlčení souhlasí s tím, že by se toho kus mohl venku vyzkoušet. Tak se zkouší akce andělů nad schody a pak se přejde k hovoru o živlech.

Škoda, že seminář nevěnuje větší pozornost propojování výtvarné a dramatické složky, aby se dostal od individuálně vytvářených statických objektů k alespoň jednoduchým (výtvarně) divadelním tvarům.

RS

~ DIVADELNÍ POUŤ ~

Zpočátku mi připada chudá. Sluncem rozpálené ulice vymetené, ve stinných koutech krčičích se pár prodejních stánků (většinou "hadry" a jen málo drobných uměleckých předmětů a "libůstek", které si tady v minulém roce člověk s chutí prohlédl a nechal "pustit žilou" své peněženice...) Dechovka - a dlouho nic. Až pak, a měla jsem pocit, že spíš samospádem, propukala představení a představeníčka - a potěšení a potěšeníčka. Jenom jsem si kladla otázku, jestli to byl onen samospád, nebo můj smysl pro dezorientaci, že jsem se téměř vždycky ocitla uprostřed rozehraného představení a jen málokteré jsem viděla celé. Asi bych přivítala alespoň hrubé časové rozvržení, co kdy kde, nebo "systém řízeného putování" od inscenace k inscenaci.

Nicméně i tak jsem ráda, že to všechno bylo. A pokouším se zaznamenat své dojmy z toho, co jsem viděla (celé).

Souboj NAHO-NEM ze Svitav

Původní smysl slova "nahonem" byl prý aktuální tak před půl rokem. Dnes už není, a je to vidět. Název skupiny však zůstal. Spirituály, které tři dívky a dva kluci zpívali, mám moc ráda. A ve stínu stromů při poslechu jejich zpěvu bych vydržela hodiny a hodiny...

ŠESTTET z Olomouce

Vidím stopy výchovy Milady Mašátové a je mi to příjemné. V pohádce *Tři medvědi a babka chňapka* (podle Pavla Šruta) vlastně až zas tak o nic moc dramatického nešlo. Přesto toto zdivadelněné vyprávění pohádky mělo půvab. Ve smyslu pro tempo-rytmus a zkratku (když něco dělám třikrát za sebou, nemůže to být stejné), jednoduchostí odpovídající příběhu, loutkohereckými nápady... Pozorovala jsem děti, jichž tam byla hromada: Ty nejmenší sledovaly pohádku s naprostým soustředěním a otevřenou pusou (a oddechly si, když medvědi babku Chňapku ze své chaloupky vyhnali),

ty starší se evidentně dobře bavily tím, jak se to všechno dělo. (Cítila jsem se být starším dítětem.)

Při svém pouťovém bloudění jsem objevila kouzelný splav na řece Chrudimce: ve stínu stromů a křovisek se skrývali zvuková a hudební "doprovodci" (seminář E) putujících papírových lodiček, které si kdokoliv s kolemjdoucích mohl pustit po vodě... Chtělo se mi nasednout a plout...

Alena Exnarová

Při pouti po včerejší pouti jsem měl štěstí, že jsem se připojil ke skupině pouťových poutníků, kteří na sebe svým množstvím poutali takovou pozornost, že svým příchodem k poutním místům rozpoutávali pouťová představení.

Viděl jsem jich sice většinu, ale redakční kolo štěstí mi přálo, a tak mám napsat o souboru ze Žamberka a o představení femináře A. Vzhledem k tomu, že u femináře A se jednalo spíše o metodicou ukázkou práce s jistým dramatickým prvkem než o hotové divadelní představení, nebudu dlouze rozmazávat dlouze rozmáznuté překlopení nosu. Snad jen bych řekl, že jsem se zasekl, když nezvládli fláknutí flákačkou.

Dětský soubor Žamberk : Za časů ušatých čepic

Bylo to nejlepší představení dětského souboru, které jsem v poslední době viděl. Pohoda na jevišti (resp. na trávě) se přenáší na diváky v hledišti (resp. na trávě). Obdivuhodná je souhra ve sborových pasážích a lze jen závidět vedoucím Olze Strnadové, jak dokáže děti motivovat k tomu, aby byly přesné a přitom si udržely radost ze společné hry. Pro loutkáře je obzvláštní lahůdkou sledovat, jak loutka medvěda a dívka tvoří dohromady jednolitou postavu a jak se přelévá pozornost z loutky na vodiče a naopak.

RS

Letošní pouť pro mne byla ničivým zážitkem. Jsem prostě použitelný jen do určité teploty a její překročení má za následek naprostou otupělost a neschopnost projevovat se jinak než sténáním.

Z toho důvodu jsem představení, která v rámci pouti probíhala, vnímal jen s největším vypětím a obdivoval účinkující za jejich odolnost.

ČMUKAŘI z Modřic zahráli v poklidném tempu schweigstillovskou taškařici *Ják Kašpárek* ..., která musela oslovit hlavně děti, jásající při každém příjezdu již zmíněné hlavní postavy. Nápadité loutky, nápaditá práce s nimi, jednoduchost (zdánlivá) ve všem, co je divákům předkládáno. Osobně jsem oba účinkující obdivoval za jejich ... - ale to už jsem psal výš. Přesto, že

tenhle žánr není zrovna to moje pravé, jsem velice rád, že jsem byl u toho.

TATRMANI ze Sudoměřic "vyhrábli ze svého Traboše" červenou Karkulku a něco z Irhanců a útržků. V jejich případě nejsem ten pravý posuzovatel, protože pro mně je Pepa Brůček nejen dobrý kamarád, ale i něco jako krápníková jeskyně - úkaz, který nikdo nikdy nevymyslí. Jejich kusy znám tak, že kdyby kluci nemohli, mohl bych v nich i zaskakovat (kdybych to svedl). Moje setkání s Velkým Tatrmanem by vydala na velkou tlustou knihu. Je to proud lávy, který vytryskl a teče, dělejte co dělejte - teče svou cestou, tu a tam něco spálí, všechno kolem rozsvítí a zahřeje a je čistý a je doopravdy. Proti sopečným erupcím toho moc nenaděláte, můžete se z nich jen poučit a respektovat je.

VŽDYCKY JINAK ze Vsetína předvedli dva kousky - jejichž názvy jsem ani jeden nezachytil, ale to vůbec nebylo podstatné. Podstatné bylo, že jsem se stejně jako ostatní diváci dobře bavil. V prvním kousku si zřejmě vzali "do prádla" Popelku a vyprali ji skutečně důkladně, v druhém vystoupení předvedli jakousi inspirovanou klauníadu, kde výchozím bodem byl Lev ... Přiznám se, že se mi vystoupení (obě) velmi líbila. Patřím k divákům, kteří - brnká-li se na jejich oblíbené struny - nechtějí rutinérsky hodnotit shlédnuté představení z hlediska tematu, žánru a volby výrazových prostředků. Tůším, že by tady asi bylo o čem mluvit, ale nechci a jsem opravdu rád, že nemusím. Dobře jsem se bavil a bylo mi prima, jak jen v takovém počasí s tím vším co jsem napsal v úvodu, člověku jako já mohlo být. Děkuji.

Mirek Slavík

Nejzvědavější z celé pouti jsem byla na vystoupení ALEXANDROVCU. (Legendární soubor jsem sice nikdy nezažila přímo, ale mohutný zvuk mnohohlasého sboru nesoucí se z letního kina nad severočeským krajským městem dodnes patří k plastickým vzpomínkám na mé dětství).

Sytý zvuk a zvláštní sound mě neomylně přitáhl až z druhého konce pouti. Nepochopila jsem, jestli jde o stálou skupinu nebo jen o náhodné seskupení kolem M. Šefrny, ani jsem moc nerozuměla textům písní, ale nějak mi to nevadilo.

Ohlašované tituly (třeba Teta, strýc, bratraneček a apartheid), naprogramovaná hudba, skrumáž nesourodých předmětů sloužící k vyluzování doprovodných zvuků, zaujatě tančící černě oděné dívky a rudý prapor nad hlavami - to všechno se poskládalo ve zcela zvláštní zážitek. Pociť, že jde o jakousi recesi naruby - neúčinnou, obrácenou dovnitř - korespondující s jinými zvláštními zážitky letošní Chrudimi.

Ze semináře RODINNÉHO DIVADLA "vypadla" pro účely poutě tři vystoupení. První drobníčka Princezna Cililink a drak byla společným debutem autorky Aleny Herzogové a její kolegyně Marie Pojarové. Další dvě byly záležitostmi skutečných rodinných týmů. Dana Ertělová s desetiletou dcerou Janou zahrály improvizovanou hříčku o tom, jak nezvedená dívka inspirovaná televizní pohádkou trápí staříčkého děda, přisoudivše mu roli zlého vlka. Další dvojice - matka Olga Kodymová a dcera Eliška - si zgustila na ukrutné tragédii, kde vskutku nebylo lehké rozhodnout, kdo je větší zloduch a sadista: jestli Kašpárek, sluha Žán nebo něžná princezna.

Pouze poslední dvě jmenované přišly do semináře s předchozí zkušeností z marionetového divadla. Ostatní podlely kouzlu drobných loutek až na místě samém. K půvabu viděného nemálo přispělo i to, že nebyly k dispozici loutky určeným rolím tak docela odpovídající.

"Romantickým písním" souboru STRÍPEK by rozhodně více slušelo umístění na trávě mezi stromy, to však technická nutnost bohužel nedovolila. Alenějak se jim přece jen povedlo něco ze svěžesti zelené louky zabydlené milenci přenést na vedrem sálající schody divadla.

(ich)

SETKÁNÍ UNIMA

Při veřejším setkání, které uspořádala česká sekce UNIMA v klubovně divadla, jsem propadala stále většímu pocitu marnosti. Ne snad kvůli Luďkovi Richterovi a Karlu Šefrnovi, kteří je svolali a snažili se s nejlepšími úmysly za A/ nečleny seznámit s tím, co UNIMA je, za B/ všechny přítomné (byť jich nebylo mnoho) informovat, jaké cíle si česká sekce klade a na čem pracuje, za C/ měli v úmyslu nechat se inspirovat návrhy z pléna, co že by se mělo ...

Zvrtlo se to. Zvrtlo se to ve stíznosti a nářky dvou starých (a nikdo nevyvrací, že zasloužilých!) pánů. Nebylo mi zcela jasné, koho neustále obviňovali, a vlastně ani z čeho. Snažím se být tolerantní. Ale když po hodině a půl marných pokusů ostatních přítomných loutkářů odvést pozornost od oněch nářků ke konstruktivnímu dialogu opět další takový pokus ztroskotat, odešla jsem. Bylo za jednu minutu půl dvanácté v noci a právě mělo začít improvizované představení semináře A.

Alena Exnarová

SLAVIČÍ OKÉNKO

Třeba o dětském smutku ...

Jo to takovej pan Schweigstill ...
Přiznám se, že jsem veliký skeptik, myslím-li na naše školství a na práci s dětmi a mládeží. Sám do ranku školství patřím a díky tomu teď chápou hodně věcí jinak než dřív. Taký si ale víc věcí uvědomuju. Například to, že při výchově dítěte škola málo zmůže tam, kde je nezájem, nebo neschopnost už u rodičů. Je to tak, že na to, aby člověk mohl řídit auto, nebo svařovat potrubí, musí mít osvědčení, musí prokázat určité schopnosti, poučení. Dítě si může pořídit (a dokonce pořídí aniž by chtěl) každý blb. Následky pak jsou - samozřejmě nejvíc pro to dítě - katastrofální. Mám v souboru holčičku, která je OPRAVDOVOU POPELKOU. Chodí do druhé třídy a my jí musíme tajně odvíšivovat hlavu, ošetřovat spáleniny od žehličky a někdy, když s námi jede na víc dní ven, ji v noci hlídat, protože má tak divoké a těžké sny, že půlka z nás nespí. Pokusili jsme se tajně sjednat odborné lékařské vyšetření, protože já osobně se domnívám, že holčička není v pořádku, především psychicky. Zatím se lékařům podařilo najít zánět močových cest...

Máme v souboru holčičku - starší, půjde do šesté třídy - kterou rodiče zmlátí za každou maličkost, třeba za to, že její mladší brácha nevynesl koš na odpadky. Na holčičce je péče rodičů znát: je SKUTEČNÝ zapomnětlivec, SKUTEČNÝ zmatkář, nic neumí, nevěří si, ohýbá se - čeká ránu.

Máme v souboru taky pár nádherných stvoření, čistých, přímých človíčků, se kterými dělat cokoliv je radost. Jejich rodiče jsou stejně tak vysokoškolaři, jako i dělník a uklízečka, jsou to většinou mí vrstevníci a dobře se s nimi znám. Kamarádíme spolu, spolupracujeme. Je pravděpodobně, že rodiče problémových dětí o spolupráci nestojí ...

Není-li dítě v pořádku, škola je většinou ještě dorazí. To bylo řečí - před "volbami" - na téma "na školství peníze musí být, kdo investuje do mladé generace - investuje do budoucnosti..." Myslím, že jsme všeobecně svědky postupující likvidace školství, jen nechápu SKUTEČNÉ záměry TOHOŽE z celé řady ministrů školství, mládeže a tělovýchovy. Jeho výroky (které vždycky stačí včas dementovat), jeho "energie" se kterou "zastupuje" svůj resort a hlavně jeho konkrétní kroky, kterými zvyšuje počet žáků ve třídách, likviduje umělecké školství, zkouší dávno vyzkoušené a ve světě zavržené - to vše mne naplňuje beznadějí a zklamáním. Likvidují se zařízení, která měla smysl, aby se za deset let znovu "na zelené louce" budovala, místo schopností zase rozhodují kádrové předpoklady, jen opačné než předloni. Děti jsou pořád v rukou hysterik a lidí jednoduše NENADANÝCH k práci s dětmi, to vše v horších podmínkách, se stejnými, nebo jen kosmeticky upravenými osnovami, v chaosu a zmatku, nervácích a dezorganizaci.

Děti jsou přetížené - pracují mnohem víc než my dospělí. Škola na nich vyžaduje, aby se doma učily to, co nebyla schopná je naučit v "pracovní době". Jsou dokonce tací "pedagogové", kteří ve vyučovací hodině sotva tak stačí vyzkoušet přípravu zadanou minule a zadat přípravu novou.

Obdivuji se dnešním dětem a je mi jich líto. Jsem rád, že "za mne" to bylo přece jen o trochu lepší. A bojím se, že bude ještě hůř...

M. S.

ZPÍVAJÍCÍ FONTÁNA

Ne všichni, kteří se včera půl hodiny před půlnocí sešli před školou Růžovkou, byli naladěni na poetickou strunu femináře A. Kdo si však nenechal kazit dojem drobnými technickými nedostatkami (jako například kolegy loutkáři, před kterými detekční trubička zelená ještě v krabičce, nebo policejním vozem, který chvíli vyřadil, že nás připraví o nymfu) byl potěšen pokusem vdechnout nový život starobylé fontáně.

I ty, kteří zpočátku nebyli příliš poeticky naladěni, si však získal noční koncert svitavské skupiny Naho-nem, který pak následoval v boční uličce u kostela Nanebevzetí panny Marie. Kdo neslyšel, může jen závidět těm, kterým dal krásný zpěv klid a spokojenost.

- rs -

P.S. "Cítíte-li se dobře, nic si z toho nedělejte, to zas přejde." Tak praví Bolingův zákon.

Murphy

POMNÍKY PRŮVODY A VLAJKOSLÁV

aneb

Který vůl ...

"Konečně průvod v Chrudimi", zajásali jsme, když se zpoza rohu vynořili seminaristé "D" v čele s olbřímím pavoukovitým panákem, jevícím živý zájem o okolní dění.

"Konečně loutkáři dávají o sobě vědět", radovali jsme se nad zabydleným prostorem kolem Divadla K. Pippicha. Potěšili jsme se nad Pegasem domácím, připomínajícím dobráckého psa - ač byl stvořen z pravdy, práce, odborářů a práva (rudého) - to všechno pochopitelně s velkými písmeny. Prodleli jsme nad utěšeným obrázkem: mladá dvojice v trávě pod stromem, nad nimi usmívající se smrtka nabádá "lidé smějte se". A jako smrtka neměla v tu chvíli v sobě nic děsivého, jako praporky se srpy a kladivy už nebyly rudé, ale byly to jasně červené girlandy odrážející se od svěží zeleně, tak figurka vylepšující pomník nám nepřipadala být pro českého loutkáře urážlivá. Právě nad těmi praporky převládla nakonec radost z toho, že už nemáme potřebu si odraťovat u-tajovanou nenávist, že se podobnými nápady můžeme už jen poněkud otažitě bavit.

Do jiných souvislostí se ovšem dostal artefakt z praporků umístěný před agitačními skříňkami KSČM. V noci po něm zůstaly jen ohořelé zbytky. Byla to pomsta nebo happening?

Eva Ichová

OČIMA ÚČASTNÍKŮ

VŽDY, KEĎ SA BLÍŽI ČAS PRÁZDNIN,

teším sa na Chrudim. Prečo - nikomu z bábkárov isto nemusím vysvetlovať. Pre mňa starí známi (i keď ja pre mnohých len ticho obdivujúca žiačka), ochotní ľudia nie veľkého, no v tomto období bábkarmi presiaknutého mestečka, provokujúca agitácia (len položiť kufre a zahrať si už na ulici, i keď divadlo na prstoch práve oživených fixom) opäť na svojom mieste. No niečo mi tu predsa len chýba. Krása výkladov aranžovaných bábkami. PREČO ICH NEŽNÁ KRÁSA neumocňuje pre mňa tak vzácnu bábkarsku Chrudim? A prečo si kladiem túto otázku? Totiž, ako vedúca súboru som si so sebou priviedla najaktívnejšie členky detského bábkového súboru "Žabiatko" z Bratislavy (člena Zväzu záujmových združení - ZZZ - ktorý na báze dobrovoľnosti združuje veľa najmä amatérov, rôznych umeleckých smerov a estetickéj výchovy; členom tohto zväzu je i súbor STRIGY, ktorých vystúpenie uvidíte v nedeľu a pondelok).

Cestou sem som im rozprávala - nie prvýkrát - na základe bývalých zážitkov i tento a ... ostalo len pri slove. Teší ma však, že nadšenie mojich dievčat z videných predstavení určených detskému divákovi ich naplňa ich novými nápadmi, ktoré určite zrealizujú hneď po príchode domov vo svojej pripravovanej už 8. bábkovej hre.

P.S.: ... ak adhliadneme od "nápadne podobných", či už existenčných problémov štruktúry stredísk kultúry, nedostatku financií a strate diváctva na Slovensku, hrajme divadlo i naďalej! Nepotrebuje ho iba my - dospelí, ale najmä deti (a tie, tak ako sú úprimnými kritikmi, tak sú i vďačnými divákmi).

vedúca súboru

(ale deti mi hovoria jednoducho Majka)

ACH, TA MLÁDEŽ! (titul redakcie)

Marné si sám tvrdím, že se už na tom širém svete nebudu ničemu diviť. Jako rodilému Plzeňákovi mi nejprve začaly vstávat mé skromné vlasy na hlavě ze zdejšího piva. A hned v závěsu z věci ještě podivnější - z akcí semináře "A", které byly sborově nazvány šílenostmi, magořinami apod. No uvažte sami: sedím si na schodech před "Pippi-chem" a najednou zjistím, že kolem mě se mátoží množství dvojic lidí se zavřenýma očima a jakýmsi kartičkami na zápěstích. Vtírává hudba to dodělávala. Proti tomu nic, ať si dělaj co chtěj, ale pak pro mě přišla jedna taková a přinutila

mě svým úsměvem a ladnými křivkami tancovat taky. Poučen a obeznámen s novým typem "dance" jsem se druhý den dostavil do Husovky a tam to vypuklo nanovo. Že lidí stojí frontu na levnější chleba je normální, ale že stojí frontu na možnost udíci chytat umělou rybu v neckách s vodou, do níž dívčina sype sůl, že se derou o možnost sednout si na židli a zamávat prknama jako pádlem, předhánějí se o to, kdo usedne na jinou židli a uslyší ze sluchátek bůhvíco, to bylo pro mě překvapením. V tomto okamžiku jsem si ale spíš představoval, co pro mne připraví příště.

Co se asi dá dělat. Nastupuje nová generace a ta dělá vždycky pěkně pokřik.

Radek Elhota

(17 let, na LCH

počtvrté - pozn.red.)

Pepové,

připadá mi to takové zvláštní, ta vaše loutkářská činnost. Jakoby se za každou cenu muselo vyvozovat první z druhého. Tane mi na mysli vzpomínka na doby mých žákovských let, kdy jsem netušil v čem spočívá divadlo a tvořivost byla pro mne totéž, co veršovánkyně mých prvních her, určených k veřejnému provozování prostřednictvím rodinného loutkového divadla či přesněji, tří spojených rodinných loutkových divadel.

I názvy byly ve verších a připadaly mi tehdy originální, skvělé, zkrátka, tvořivá esence sama:

1. Jak Kašpárek k nevěře přelstil zlého rytíře;
2. Jak Kašpárek s Kazisvěttem nabili všem hodným dětem.

Je to podobné, z druhého kusu si můžete odpovědět na záhadu v názvu prvního, tj. pro "k nevěře".

Hráli jsme pravidelně v hasičárně. Děti chodilo hodně a čím dál víc. Profesor Kaufmann a známí nám uznale poklepovali po ramenou. Tak jsme toho nechali. Věnovali jsme se ohni. To nebylo tak riskantní. Když jsme přijeli k ohni, nejdříve jsme se zajímali o to, jestli uvnitř nejsou lidi.

Milan Strotzer

V Chrudimi 6.7.1991

Odpovídá Pavel Němeček, divadlo FKUFRU Olomouc:

1. Shodneme se asi na tom, že bez ohledu na profesionalismus či amatérismus má smysl vždy věnovat se všemu u čeho je sranda, co přináší radost, někdy i trochu uspokojení. Ale na věc lze pohlédnout i z hlediska obecného zájmu. Potom je třeba více než kdy jindy chápat příležitost tvořit amatérsky jako příležitost k experimentu, příležitost k hloubání, k cestě někam dál, příležitost nebýt svázan komerčními kulturními požadavky.

2. Otázka : ?

Odpověď: !

3. Jako vždy před prázdninami. Tedy s vidinou, že se přes prázdniny k ničemu pořádnému nedokopem, v září že propukne dramaturgický nervák a kolem vánoc režisérský krvák. (Fluktuace členstva - nevýznamná.)

Odpovídá Dana Jandová, vedoucí souboru Střípek z Plzně :

1. Někdy si říkám, že ne - zvlášť v poslední době. A přesto "to dělám". Asi je to silnější než já. Že by zakořeněný "socialistický přežitek"? Snad je lepší o tom nepřemýšlet a dělat to, co nás baví. Možná, že přijde i doba ... "hin sa hukáže, kdo z nás"!

2. No přece, jestli má smysl v dnešní době se věnovat loutkovému divadlu.

3b. Tak tohle nikdy nevím - ani teď. A pořád dělám co můžu - i když nemůžu.

AN
KE
TA

Co konkrétního by se mělo - krom hraní, samozřejmě - v amatérském loutkářství udělat, aby přežilo rok 1991 a co vy osobně jsme pro to schopni a ochotni nabídnout?

Jsem učitelkou výtvarného oboru ZUŠ a tak se domnívám, že leccos může zachránit výchova k tvořivosti. Doufám, že na LCH načerpám inspiraci a že děti ze svého výtvarného oboru opět nadchnu něčím pro ně novým, co je vybídně k bezvadným nápadům. Určitě se to posléze vrátí zpět i amatérskému loutkářství.

Taťána Faltysová, Holice

Proč by amatérské loutkářství nemělo přežít rok 1991? Možná můj přílišný optimismus vychází z toho, že nevím, jaké problémy mají velké soubory (nikdy jsem nepotřebovala pronajmát sál apod. - zabývám se pouze individuálními výstupy

s loutkou v mateřské škole). Snad bude muset být skutečně "amatérským" loutkářstvím. Nemohu nabídnout nic víc, než to, že se budu věnovat dětem. Snad v nich aspoň něco uvízne a v budoucnu to budou moci rozvinout podle svých představ.

Svatava Josefíková
Uherské Hradiště

VÝBĚR INSCENACÍ PRO OSLAVY 200. VÝROČÍ NAROZENÍ OTCE ČESKÉ VESELOHRY

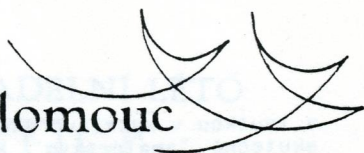
V Chlumci nad Cidlinou se pro příští rok chystají oslavy 200. výročí narození Václava Klicpery. Připravují se výstava, věnovaná životu a dílu tohoto významného chlumeckého rodáka, 45. ročník festivalu amatérského divadla Klicperův Chlumeck, hold V. K. Klicperovi u jeho hrobu na Olšanských hřbitovech v Praze, hold u básníkovy pomníku na chlumeckém náměstí, seminář o díle V. K. Klicpery a další akce.

Přehlídka Klicperův Chlumeck bývá regionální záležitostí. V roce 1992 by měla být přehlídkou výběrovou, na kterou se mohou přihlásit soubory z celých Čech, Moravy a Slezska. Pořadatelé chtějí její programovou skladbu vytvořit z inscenací her v komediálním žánru. Aniž by chtěli výběr rigorózně omezovat, přednost budou mít zdařilé inscenace her autorů, kteří stavěli na odkazu V. K. Klicpery, jen výjimečně inscenace her autora samotného. Na přehlídku bude vybráno 5 inscenací. Jejich představení se uskuteční ve dnech 15.5., 29.5., 19.6., 2.10. a 18.10.1992 v Chlumci nad Cidlinou. Uzávěrka přihlášek výběru pro květnové a červnové hrací dny bude 20. ledna 1992, pro říjnové hrací dny bude 25.5.1992.

Výběr inscenací provede ARTAMA Praha ve spolupráci s Impulsem Hradec Králové. Návrhy k výběru inscenací do programu Klicperova Chlumce 1992 mohou uplatnit zájmové divadelní organizace a regionální střediska pro neprofesionální umění nadokresního významu na adrese: IMPULS, do rukou M. Císařové, Okružní 1130, 500 03 Hradec Králové. Návrhy musí obsahovat základní informace o inscenaci (vč. hracího prostoru) a musí být doloženy odborným hodnocením inscenace s uvedením jmen těch, kteří inscenaci posoudili a doporučili.

Kromě účasti souborů s celovečerními hrami na Klicperově Chlumci, uvítají organizátoři oslav i návrhy na krátké inscenace, nenáročné na hrací prostor, které by se mohly stát součástí připravované výstavy a prohlídky zámku Karlova Koruna, kde bude výstava instalována. Toť příležitost především pro loutkáře. Nabídněte! Bližší informace: ARTAMA - dr. Milán Strotzer.

Čechova Olomouc

Koncepce Čechovy Olomouce 91, X. ročníku bienale

Základní údaje

Čechova Olomouc je nesoutěžní přehlídka amatérských loutkářských souborů, hrajících pro nejmenší děti.

Pořadatel akce : Sdružení pro tvořivou dramaturgii v Olomouci

Spolupořadatelé: Muzeum loutkářských kultur Chrudim, Vlastivědné muzeum v Olomouci a další (v jednání)

Převzetí záštity: Kulturní komise ÚMO (v jednání)

Odborná spolupráce : ARTAMA Praha, Sdružení pro tvořivou dramaturgii - ústřední rada, jednotliví odborníci z oblasti loutkářství, pedagogové a psychologové, působící v oblasti divadla pro děti (dr. Sokol z Liberce, dr. Opravilová z PF Praha, dr. Machková z Prahy a další)

Termín konání : 8. - 10. listopadu 1991

Místo konání : Olomouc

Poslání akce, záměry

Cílem přehlídky je obohatit a prohloubit práci loutkářů-amatérů. Je tvůrčí pracovní dílnou, jejímž záměrem je nashromáždit a pojmenovat nové poznatky z oblasti loutkového divadla pro děti ve věku 3 - 7 let.

Ročník 1989 proběhl jako první část třídílné koncepce. Jeho tématem byla

- VÝCHODISKA a) co může dát loutkové divadlo dětem 3-7 letým (co tyto děti potřebují z hlediska psychologického)
- b) dramaturgie tohoto typu divadla (ze závěrů této části vychází text publikace pro rok 1991 - dr. Machková: Perníková dramaturgie)
- c) otázky základního přístupu hrajících k 3-7 letému divákovi

Pro ročník 1991 připravujeme téma

- PROSTŘEDKY a) režie loutkového divadla pro děti 3 - 7 leté
- b) výtvarná složka
- c) hudební složka
- d) herectví

Pro ročník 1991 je v záměru provést SYNTÉZU.

Program

- Základní :
1. 5-6 představení pro děti 3-7leté
 2. Rozbory inscenací - veřejné diskuse účastníků přehlídky s členy lektorské skupiny
 3. Práce se skupinou dětí-diváků pod vedením psychologa

4. Seminář pro učitelky mateřských škol
5. Diskuse s autorkou publikace vydané k X. Čechově Olomouci - dr. Evou Machkovou (Perníková dramaturgie)

- Doplňkový :
1. Výstava Muzea loutkářských kultur z Chrudimi "Scénografie v oblasti práce pro nejmenší", tvorba profesionálních výtvarníků (Vlastivědné muzeum Olomouc)
 2. Výtvarný seminář
 3. Představení pro Dětský domov (doplňková nabídka - opakovaná představení přehlídky)

Hana Dvorská Milada Mašatová
tajemnice předsedkyně
Sdružení pro tvořivou dramaturgii

P.S. Přihlášky na Čechovu Olomouc je třeba poslat do 31. srpna 1991 na adresu ARTAMA.

Faustování

- národní dílna loutkářských inscenací pro mládež a dospělé se uskuteční ve Svitavách 6. - 8. prosince 1991.

Faustování by mělo být syntézou všeho dobrého v byvších (S)hledání, Posedů a přehlídky loutkového divadla pro dospělé pořádané v prosinci 1990 v Českých Budějovicích. Mělo by být příležitostí k řešení otázek a prostředkem rozvoje loutkového divadla pro dospělé.

Bude se skládat z přehlídky pěti až šesti představení, diskuse k nim (hlavní téma: čím může loutkové divadlo zaujmout dnešního dospělého diváka) a dílny.

Vstupenku na Faustování obdrží :

- a) soubory hrající na přehlídce
- b) soubory či jednotlivci, kteří jsou schopni přijet s loutkářsko-divadelní prací - jakémkoli stupni rozpracovanosti - na téma Don Quijote. Po vzájemném předvedení si výsledků učiní lektoři Petr Mohr a Matěj Šefrna pokus využít těchto výsledků k další práci přímo na místě.

Přihlášky do přehlídky i na celou dílnu (pouze ti, kteří vědí, že přijedou s řečenou prací na udané téma) je třeba poslat do 31. října 1991 na adresu ARTAMA (Sněmovní 7, 118 22 Praha 1)

(Pozn.red.: přetištěno z Loutkářského VYKŘÍČNÍKU, červen 1991)

Zpravodaj 40. loutkářské Chrudimi, národní přehlídky amatérského loutkářství. Vydává organizace LCH v Chrudimi. Redakce: Eva Davidová, Alena Exnarová, Eva Ichová, Miroslav Slavík, Radim Svoboda. Tisk: Oseva Chrudim. Cena 2 Kčs.